

Esslingen – Eger 2017 – Német barátaink Magyarországon

Azon a szerdai napon, 2017. május 10-én már egész nap nagyon izgatottak voltunk, mivel rég nem látott német barátainkkal – testvéreinkkel találkozhattunk aznap este.

Ezúttal ők jöttek hozzánk, Egerbe, egy hétre, a csereprogram keretében. Ősszel mi, a magyar diákok utazhattunk el a németországi kisvárosba, Esslingenbe, ahol korunkbeli tanulókkal, az ő családjaiknál lakhattunk szintén egy hétig. Bepillantást nyerhettünk hétköznapjaikba, iskolai és családi életükbe. Az ott megtapasztalt mérhetetlen kedvességet és segítőkészséget szerettük volna viszonzni most májusban, itthon, hogy ők is életre szóló élményekkel gazdagodva emlékezzenek majd a magyarországi napokra.

10-én, este 9 óra után pár perccel futott be a vonatuk, és mi egy kis csapatba verődve, magyar, és német zászlókat lobogtatva vártuk őket egy, az alkalomra megtanult német dallal. Láthatólag nagyon örültek neki, még akkor is, ha egy hosszú, fárasztó út állt mögöttük.

Másnap kezdetét vette a tartalmas és változatos programsorozat, melyen mindig közösen, együtt vehettünk részt.

Csütörtökön városunk nevezetességeit jártuk végig. Egyetemünk lépcsőin felsiettünk a Varázstoronyba és madártávlatból megcsodáltuk Eger híres látnivalóit, majd a Polgármesteri Hivatalba mentünk, ahol az Igazgató Úr és Eger Város Polgármestere is ünnepélyesen köszöntötte vendégeinket, mely rendkívül megtisztelő volt mindannyiunk számára.

A Dobó tér, a Várfalsétány felfedezése és egy kellemesen eltöltött ebéd után a lila- falak közé is elvittük őket, és az ott felállított, nekik szóló paraván előtt rengeteg fotót készítettünk és bemutattuk iskolánkat is. A délután további része szabad volt, melyet mindenki igyekezett tartalmassá tenni.

Pénteken ismét egy eseménydús nap vette kezdetét, amire az én cserediákom, Charlotte is azt mondta, hogy ezt várta legjobban. Budapestre, a magyar fővárosba látogattunk el. Első állomásunk a Parlament volt, ahol egy német nyelvű vezetésen vettünk részt, melynek során bejártuk a Parlament látogatható termeit és folyosóit. Egy kellemes Duna-parti séta után a Vigadó térnél vízre, azaz hajóra szálltunk és megpihenve, kényelmesen csodáltuk fővárosunk nevezetességeit. A délutáni szabadprogram keretében mi a Váci utcába látogattunk el.

A megbeszélte találkozón után a „kis” csapat átkelt a Dunán és a Várkert Bazáron keresztül meghódította a Budai várat, majd zárásképpen belevetettük magunkat még a Budavári sokadalomba.

A nap végén már fáradtan, de türelmesen vártunk buszunkra és élményekkel, fotókkal gazdagodva tértünk haza.

A hétvégét minden család szabadon választott programokkal töltötte meg. Mi szombaton Eger várába látogattunk el, majd pedig a kedvenc éttermünkbe vittük el többen, összefogva barátainkat ebédelni. Szerencsés helyzetben voltunk, mivel a csereprogramban résztvevő egyik barátnőm cserediákja Maja, és Charlotte nagyon jó barátnők voltak. Így szombat este áthívtuk őket magunkhoz és máris nem unatkoztunk 😊 Este pedig egy kertipartira voltunk hivatalosak, ahol szinte az egész csoport ott volt. Jól éreztük magunkat, együtt és boldogan.

Hétfőn ismét útra keltünk, Szilvásváradra, ahol egy hosszú, de még is jó, kellemes napot tölthettünk. Kisvonatoztunk fel, gyalogoltunk le, közben beszélgettünk, játszottunk, megnéztük a híres Fátyolvízesést, beszélgettünk, ebédeltünk, megosztottuk a hétvégi élményeket, lesiklottunk a bobbályán és sokat beszélgettünk németül-angolul és nevettünk.

Az utolsó teljes napunkon, kedden délelőtt az iskolánkban készítettünk kis csoportokban prezentációkat, amiknek keretén belül picit a németek is beszélhettek magyarul. A legkülönbözőbb témákban és formákban elkészített prezentációkat még délelőtt folyamán be is mutathattuk egymásnak. Este a Mátyus tanyán találkoztunk újra, ahol együtt táncoltunk (forogtunk - tapsoltunk - trappoltunk - énekeltünk), és búcsú - vacsoráztunk. Nagyon jó hangulatban telt ez a nap is, csak már ott volt bennünk a búcsú érzése is, mivel másnap reggel 9 órakor indult vissza a vonat Esslingenbe.

Én, személy szerint nagyon boldog vagyok, hogy részt vehettem ebben a csereprogramban. Még nem volt ilyenre lehetőségem előtte. Hihetetlen érzés, hogy tőlem 1000 kilométerre is van nem is egy ember, akiket a barátainak nevezhetek. Őszintén remélem még lesz alkalmunk találkozni velük újra, mert amikor kigördült a vonatuk az állomásról, hirtelen elkezdtek hiányozni. Természetesen nem utolsó sorban ez egy kiváló nyelvtanulási lehetőség is, akkor is, ha nem tud valaki németül jelentkezhet a programba. Minden cserediák beszélt angolul kivétel nélkül, így nem volt olyan, amit ne tudtunk volna megbeszélni, megérteni, elmondani. Nagy felelősség volt rajtunk, magyar diákokon, mivel nem csak saját magunkról alakítottunk ki bennük egy képet, hanem az egész magyar népről és kultúráról. Remélem, jól érezték magukat barátaink, és kedvet kaptak arra, hogy még visszajöjjenek hazánkba máskor is.